

РЕШЕНИЕ

№ 7793

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 06.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **10037** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. Г. У., ЕГН [ЕГН], чрез адв. И. М. от САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.3, срещу Заповед № ЧР-05-257 от 21.09.2023 г. на министъра на правосъдието, с която на основание чл.214, ал.3 от ЗМВР е удължен срока за временното му отстраняване от длъжност с един месец, считано от 22.09.2023 г.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на акта поради допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Твърди, че по отношение на служителите на ГДИН са приложими Правила за организация на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в ГДИН, ГДО и териториалните им служби към МП (Правилата), които в случая не били спазени. Визира липса на мотиви, относими към хипотезата на отстраняване по чл.214, ал.1, т.1 и ал.3 от ЗМВР, вкл. поради липса на преценка за фактическа и правна сложност на случая. Твърди липса на основание за продължаване на отстраняването му, при връчена му преди издаване на оспорената заповед Обобщена справка рег. № 10220 от 18.09.2023 г., която слага край на дисциплинарното разследване. Счита, че е налице злоупотреба с власт и превратно прилагане на закона с единствена цел да не

бъде допускан до работа, а не поради наличие на обективни пречки за извършване на дисциплинарното разследване. Излага съображения за нарушение на принципа на съразмерност по чл.6 от АПК. Претендира за отмяна на заповедта и присъждане на разноски.

Ответникът – министърът на правосъдието, чрез процесуален представител юрисконсулт В., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Излага твърдения, че заповедта е издадена от компетентен орган на основание чл. 19, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под страж (ЗИНЗС). Твърди, че издаването на заповедта е извършено при спазването на изискванията за компетентност и форма, на материалноправните разпоредби и с целта на закона. Поддържа, че служебното положение на жалбоподателя ще затрудни разкриването на обективната истина в хода на образувано дисциплинарно производство, тъй като създава предпоставки за оказване на натиск върху подчинените служители, както и поради фактически и правна сложност на случая.

Съдът, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

В оспорената заповед не е указан срок и ред за обжалването ѝ, поради което и на основание чл.140, ал.1 от АПК жалбата следва да се счита за подадена в срок, от лице с активна процесуална легитимация и срещу обжалваем на основание чл. 211 вр. чл. 214, ал. 1, т. 1, вр.ал.3 от ЗМВР акт пред компетентния съд, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При извършване на служебната проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган - органа, образувал дисциплинарното производство и издал Заповед № ЧР-05-203 от 21.07.2023 г. за отстраняване от длъжност на главен инспектор Р. Г. У., в качеството му на началник сектор I-ва категория в Затворническо обжешитие „К.“ към Затвора [населено място], т.е. като държавен служител по чл.19, ал.1, т.1 от ЗИНЗС. Съгласно чл. 19, ал. 2 ЗИНЗС за тези държавни служители се прилагат разпоредбите относно държавната служба в ЗМВР, доколкото в ЗИНЗС не са предвидени специални разпоредби. Съгласно чл. 10, ал. 2 т. 5 ЗИНЗС именно министърът на правосъдието осъществява правомощията на орган по назначаването на държавните служители по ЗМВР в Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" и териториалните ѝ служби, сред които е и жалбоподателят като лице, заемащо длъжност пряко свързана с изпълнението на наказанията и мярката задържане под стража.

Противно на твърденията в жалбата съдът приема, че заповедта е издадена в законоустановената за това писмена форма (чл. 215, ал. 1, вр. чл. 207, ал. 1 от ЗМВР) и съдържа необходимите реквизити. Мотивите ѝ следва да се считат допълнени предвид направеното в нея изрично позоваване на Предложение вх.№ 14614 от 19.09.2023 г. и съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. Посочено е правното основание за издаване на акта по чл.214, ал.3 от ЗМВР, допълнено със следните фактически основания: „правна и фактическа сложност на дисциплинарното производство и с оглед избягване на конфликтни ситуации, поради факта, че завръщайки се на работното си място У. ще има пряк контакт със служителите от затворническото общежитие (ЗО) дали уличаващи го обяснения в хода на

дисциплинарното производство“. Изложеното описание предоставя възможност на служителя да организира защитата си срещу засягащия го акт, която е упражнена своевременно и адекватно.

Жалбоподателят не визира конкретни нарушения на Правилата за организация на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в ГДИН, ГДО и териториалните им служби към МП. Липсват данни за допуснати при издаването на заповедта съществени нарушения на административнопроизводствените правила – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Спорът между страните е материалноправен – относно наличието на основание по чл.214, ал.3 от ЗМВР за удължаване на срока за временно отстраняване по чл.214, ал.1, т.1 от ЗМВР с един месец.

По делото не е спорно, че с т.1 от Заповед № ЧР-05-203 от 21.07.2023 г. на заместник министъра на правосъдието срещу служителя е образувано дисциплинарно производство за нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.4, вр. чл. 203, ал.1, т.7 и т.13 от ЗМВР, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. С т.3 от същата заповед на основание чл.214, ал.1, т.4 от ЗМВР служителят е отстранен от длъжност за срок от два месеца предвид обстоятелството, че продължавайки да изпълнява служебните си задължения ще оказва натиск върху подчинените си служители, с което ще се създадат пречки за всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по разкриване на обективната истина. Със същата заповед е определена дисциплинарно разследваща комисия и срок за приключване на дисциплинарното производство от 4 месеца, т.е. до 21.11.2023 г.

Разпоредбата на чл.207, ал.3 от ЗМВР задължава дисциплинарно разследващия орган да извърши всички процедурни действия за пълно, обективно и всестранно разследване. Съгласно чл.207, ал.7 от ЗМВР за резултатите от разследването дисциплинарно разследващият орган изготвя обобщена справка, която заедно с всички материали по производството се предоставя за запознаване на държавния служител, срещу когото се води дисциплинарното производство. Дисциплинарно разследващият орган следва да приключи дисциплинарното производство в определения му срок, за което изготвя становище до органа по ал. 1 за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност (чл.207, ал.12 от ЗМВР).

След като приеме материалите от дисциплинарното производство съгласно чл.56, ал.1 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (Инструкция № 8121з-877/2021 г.), дисциплинарнонаказващият орган (ДНО) има правомощията по чл.57 от Инструкция № 8121з-877/2021 г., вкл. да прекрати дисциплинарното производство съгласно чл.209 от ЗМВР или да наложи дисциплинарно наказание.

В случая, е изготвена Обобщена справка рег. №10220 от 18.09.2023 г. на дисциплинарно разследващата комисия с предложение за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл.194, ал.2, т.4, вр. чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР. Справката е връчена на служителя на 19.09.2023 г. и съгласно чл.207, ал.7 от ЗМВР същата съдържа резултатите от дисциплинарното разследване, т.е. същото е приключило, на служителя е даден 24-часов срок за допълнителни обяснения по чл.207, ал.10 от ЗМВР, дисциплинарно разследващият орган следва да изготви

становище по чл.207, ал.12 от ЗМВР, с което да приключи разследването в определения му срок и да предостави материалите от производството на ДНО съгласно чл.56, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/2021 г.

Страните не спорят, че е изготвена и връчена обобщена справка, но дисциплинарното производство не е приключило. За последното обстоятелство е показателна липсата на ангажирани от ответника доказателства за упражняване на правомощията на ДНО по чл.209 или чл.210 от ЗМВР.

По силата на чл.142, ал.1 от АПК съдът следва да прецени съответствието на административния акт с материалния закон към момента на издаването му – в случая, на 21.09.2023 г. Към този момент дисциплинарно разследващият орган е изготвил обобщена справка, която съгласно чл.207, ал.7 от ЗМВР съдържа резултатите от дисциплинарното разследване, което предполага, че в хода на същото са събрани и преценени относимите доказателства, със съдържанието по чл.49 от Инструкция № 8121з-877/2021 г.: установена е фактическата обстановка, пълно и всестранно са обсъдени и оценени събраните доказателства, обсъдени са дадените от служителя обяснения и възражения, както и цялостното му поведение по време на службата му, посочени са нарушените разпоредби, правното основание и предлаганото дисциплинарно наказание.

Служителят е запознат с обобщената справка на 19.09.2023 г. и съгласно чл.207, ал.10 от ЗМВР разполага с 24-часов срок за допълнителни обяснения. Съответно дисциплинарно разследващият орган следва да приключи дисциплинарното производство със становище в определения му срок (в случая до 21.11.2023 г.), а ДНО – да приключи дисциплинарното производство съобразно чл.209 или чл.210 от ЗМВР, в преклузивните срокове по чл.195 от ЗМВР.

Съдът приема, че изготвянето на обобщена справка с резултатите от дисциплинарното разследване (чл.207, ал.7 от ЗМВР) преди издаване на оспорената заповед по чл.214, ал.3 от ЗМВР, е указание за материална незаконосъобразност на последната по смисъла на чл.146, т.4, вр. чл.168 от АПК. Това е така, тъй като в хода на дисциплинарното разследване дисциплинарно разследващият орган е длъжен да извърши всички процедурни действия за пълно, обективно и всестранно разследване (чл.207, ал.3 от ЗМВР), вкл. като събере всички относими доказателства по случая (чл.47, ал.1, т.4 от Инструкция № 8121з-877/2021 г.), резултатите от което да посочи в обобщена справка. Наличието на обобщена справка към 18.09.2023 г. е указание, че процесуалните действия по дисциплинарното разследване и събиране на относими доказателства, вкл. чрез обяснения на заинтересовани служители в ЗОЗТ „К.“ на Затвора [населено място], вече са извършени и приключили. Т.е. към датата на издаване на оспорената заповед на 21.09.2023 г. наличието на евентуален пряк контакт между отстранения служител и негови подчинени (които вече са дали обяснения в хода на дисциплинарното) е без значение за дисциплинарното разследване. Т.е. У. не би могъл да повлияе на неговото безпристрастно провеждане.

От друга страна, изготвянето на обобщение на резултатите от дисциплинарното производство към 18.09.2023 г. е указание, че същото не е с твърдяната и релевантна по смисъла на чл.214, ал.3 от ЗМВР фактическа и правна сложност, която да налага удължаване на временното отстраняване с още един месец. Обективен факт е, че през този месец не са извършвани процесуални действия по дисциплинарно разследване, какъвто е смисълът на отстраняването по чл.214, ал.1, т.1, вр. ал.3 от ЗМВР - служебното положение на уличения служител да не затруднява разкриването на

обективната истина по случая.

Вярно е, че след изготвянето на обобщена справка уличеният служител има право на допълнителни обяснения и възражения, вкл. и на искания за събиране на допълнителни доказателства (чл.52 от Инструкция № 8121з-877/2021 г.), но в случая няма данни такива да се изискани и представени. Още повече, че тези действия следва да бъдат извършени в общия срок на дисциплинарното производство, в случая до 21.11.2023 г. съгласно т.6 от Заповед № ЧР-05-203 от 21.07.2023 г. на министъра на правосъдието. Липсата на документни следи за тях е указание, че такива действия не са извършени, а това от своя страна е убедително косвено доказателство за злоупотреба с власт от страна на органа по назначаване по смисъла на чл.146, т.5, вр. чл.168 от АПК - самостоятелно отменително основание.

Временното отстраняване от длъжност има тежки последствия за уличения служител (чл.214, ал.5 от ЗМВР), което именно обосновава налагането му за определен срок (чл.214, ал.3 от ЗМВР) и при императивно, кумулативно изпълнение на предпоставката по чл.214, ал.1, т.1 от ЗМВР – служебното положение на служителя би затруднило разкриването на обективната истина. В случая, липсват данни за продължаване на срока на дисциплинарното производство съгласно чл.205, ал.6 от ЗМВР. Липсата на допълнителни действия по дисциплинарно разследване в рамките на удължения с процесната заповед срок е указание, както за неизпълнение на предпоставките по чл.214, ал.1, т.1, вр. ал.3 от ЗМВР, тъй като служителят не би могъл с поведението си да влияе на дисциплинарното разследване, така и за упражняване на властнически правомощия в нарушение на чл.6 от АПК.

При издаване на акта административният орган е длъжен да упражнява правомощията си разумно, добросъвестно и справедливо по смисъла на чл.6, ал.1 АПК, намесата му следва да е ограничена до най-необходимото за постигане на легитимно преследваната цел (чл.6, ал.2 АПК), като се въздържа от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел (чл.6, ал.5 от АПК). Отстраняване на служителя за период, в който не са извършени действия в хода на дисциплинарното разследване и производство указва на превратно упражняване на власт, тъй като намесата не е сведена до най-необходимото за постигане на легитимно преследваната цел (изясняване на обективната истина) и причинява несъразмерно по-тежки вреди от нея – служителят е останал без средства (чл.214, ал.5 от ЗМВР) без в удължения срок на отстраняването да са предприети действия по дисциплинарно разследване и без с поведението си да може да влияе на неговия ход, тъй като резултатите от дисциплинарното разследване по смисъла на чл.207, ал.7 от ЗМВР са известни още преди издаване на заповедта по чл.214, ал.3 от ЗМВР.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

При този изход на спора и съгласно чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените в производството разноски за държавна такса в размер на 10.00 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 900 лв. с ДДС, което е в минималния размер по чл.8, ал.2, т.3, вр. пар.2а от Наредба № 1/2004 г. за

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Г. У., ЕГН [ЕГН], чрез адв. И. М. от САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.3, Заповед № ЧР-05-257 от 21.09.2023 г. на

министъра на правосъдието, с която на основание чл.214, ал.3 от ЗМВР е удължен срока за временното му отстраняване от длъжност с един месец, считано от 22.09.2023 г.

ОСЪЖДА Министерство на правосъдието да заплати на Р. Г. У., ЕГН [ЕГН], чрез адв. И. М. от САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.3, на основание чл.143, ал.1 АПК разноси в размер на 910.00 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: